

сжщата по солфежъ и хармония. Освенъ нѣколко оперети, Ж. е издалъ и единъ „Сборникъ отъ еврейски пѣснопѣния“ за употрѣба при синагогалнитѣ служби.

Жонгльори, фр. Jongleur — се наричали въ срѣновѣковieto пжувашитѣ, скитащитѣ се, свирци на разни инструменти, които сж намирали покровителство въ монастиритѣ и замъцитѣ. Водейки единъ чергарски животъ, скитайки се отъ една страна въ друга, тѣ сж служили на музикалния обмѣнъ, като сж разнасяли мелодиитѣ отъ едно мѣсто на друго. Следъ XIV сн. думата Ж. става равнозначна на фокусникъ, акробатъ.

Жонсиеръ, Феликсъ Людже Росиньоль — Joncières, Félix Ludger Rossignol — компонистъ и муз. критикъ, род. 12 апр. 1833 въ Парижъ, умр. 28 окт. 1903 с. т., ученикъ на тамошната консерватория (Елваръ и Леборнъ). Творби: 2 симфонии — една „Романтична“ и 1 хорова — „Морето“, една оркестрова сюита, 1 цигулковъ концертъ и оперитѣ: „Сарданапалъ“ (1867), „Последнитѣ дни на Помпей“ (1869), „Царица Берта“, „Димитрий“ (1876) и др., музика къмъ „Хамлетъ“ и др.

Жулиенъ, Жанъ Люсиенъ Адолфъ — Julien, Jean Lucien Adolphe — виденъ франц. музик. писателъ и критикъ, род. 1 юни 1845 въ Па-

рижъ; отъ множеството негови трудове върху театъра и музиката, най-главни върху последната сж: „Операта въ 1788“ (1873), „Църква и опера“, „Вариантата ария: история, критика — музикална и драматична биография“ (1877), „Гьоте и музиката“ (1870), „Дворецътъ и операта при Людовика XVI“, „Моцартъ и Вагнеръ отъ французско гледище“ (1881), отличнитѣ биографии: „Вагнеръ — неговия животъ и творчество“ (1886), „Хекторъ Берлиозъ — животъ, борби и творби“ (1888), „Музиканти на съвремеността“ — 2 тома (1892 и 1894) и много статии изъ франкузскитѣ музикални списания и всѣкидневни вестници.

Журе, Леонъ — Jouret, Leon — белгийски пѣсененъ компонистъ, братъ на последущия, род. 17 окт. 1828 въ Атъ, умр. 6 юний 1905 въ Брюкселъ, ученикъ и после професоръ на тамошната консерватория, писалъ много солови и хорови пѣсни, кантати и др.

Журе, Теодоръ — Jouret, Théodore — белг. компонистъ и музик. критикъ, род. 11 септ. 1821 въ Атъ, умр. 16 юний 1877 въ Бадъ Кисингенъ, писалъ комическа опера „Турскиятъ лѣкарь“ и пѣсни, но много рано (25 годишенъ) напуца композицията и се отдава на муз. критика, като сътрудникъ на белгийскитѣ музикални списания и подневна преса.

3.

Забранени квинти и октави (гл. паралелни квинти и октави).

Завадзки, Михальъ — Zawadzki, Michal — полски компонистъ, род. 1828, умр. 1887, писалъ украински народни танци — „шумки“.

Задоръ, Евгени — Zádor, Eugen — унгарски компонистъ, род. 5 ноемвр. 1894 въ Батасекъ (Унгария), училъ въ Академията въ Виена при Хойбергеръ и при Регеръ въ Лайпцигъ — композиция, при Абертъ и Шерингъ — музикоизание. Отъ 1922 е преподавателъ въ „Ноеъ Винеръ Конзерваториумъ“, писалъ: „Романтическа симфония“, симфониченъ прологъ „Ханеле“, „Вариации

върху една унгарска тема“ и симфонична поема „Бани-Банъ“, опери: „Диана“ (1924) и „Островътъ на мъртвитѣ“ (1927), клавирини нѣща и пѣсни.

Задостойници — се наричатъ въ източно-православната литургия пѣснитѣ, които на голѣми празници се пѣятъ вмѣсто „Достойно естъ, яко въ истинну“, — повечето започващи съ думата „величай“. Тѣ сж деветата пѣсенъ на канона.

Задържане, лат. retardatio, фр. retardement, нѣм. Vorhalt — въ хармонията е продължение на една нота отъ предидущъ акордъ и въ последующия — вмѣсто при-